

ΚΑΤΩ Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗ! ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ!

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη παραδοχή φόβου **από** τη βιασύνη της κυβέρνησης να εξουσιοδοτήσει τον υπουργό Παιδείας να κηρύξει επιστράτευση των εκπαιδευτικών αμέσως μόλις εκείνοι υπερψηφίσουν την απεργιακή πρόταση της ΟΛΜΕ. Η κυβέρνηση γνωρίζει ότι, παρά την απίστευτη προπαγάνδα των ΜΜΕ, **η πλειοψηφία των εργαζομένων στέκεται στο πλευρό των εκπαιδευτικών**, καθώς όχι μόνο αναγνωρίζει το δίκιο στα «κλαδικά» τους αιτήματα, αλλά -πολύ περισσότερο- καταλαβαίνει ότι τα προβλήματα είναι κοινά. Σε μια ρημαγμένη χώρα, με 1.500.000 ανέργους και την ανεργία των νέων να φτάνει στο 65%, με τεράστιες περικοπές στους μισθούς και τσάκισμα των εργασιακών σχέσεων, με μια εξοντωτική φορολόγηση των εργαζομένων, με τα μαζικά κλεισίματα, με τη διάλυση της Δημόσιας Ασφάλισης και Υγείας, το όργιο προπαγάνδας της κυβέρνησης ήταν από την αρχή καταδικασμένο. Είναι γελοίο να λέει κανείς ότι τα παιδιά θα χάσουν το μέλλον τους, ένα μέλλον ρημαγμένο από τα μνημόνια και την απληστία του κεφαλαίου, ένα μέλλον πανεπιστημίων που κλείνουν και ανεργίας, επειδή θα καθυστερήσουν οι πανελλαδικές. Ακόμη και η ανακοίνωση της επιστράτευσης, με την οποία η κυβέρνηση επιχείρησε να δημιουργήσει κλίμα ματαιότητας ώστε να μην ψηφιστεί καν η απεργία, είναι δεδομένο ότι έφερε τα αντίθετα αποτελέσματα.

Η **κυβέρνηση** είναι αναγκασμένη να συνεχίσει στον **αυταρχικό της κατήφορο**, καίγοντας ένα προς ένα τα τελευταία της χαρτιά. Είναι η ώρα που συστρατεύει όλους τους συμμάχους της, από τη δήθεν δημοκρατική ΔΗΜΑΡ μέχρι τους **ναζί της Χρυσής Αυγής**, που υποστήριξαν από την πρώτη στιγμή το χουντικό μέτρο της επιστράτευσης, ταυτιζόμενοι πλήρως με τη μνημονιακή πολιτική της κυβέρνησης (όπως τυχαίως, την ίδια μέρα η ΝΔ ανέστειλε το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο). Η δήθεν αντισυστημικοί χρυσαυγίτες την κρίσιμη στιγμή δείχνουν καθαρά ότι είναι τα πιο πιστά σκυλιά του συστήματος.

Είναι αυτή ακριβώς η στιγμή που το εργατικό κίνημα πρέπει να ορθωθεί απέναντί της και να τη σαρώσει. Τα συλλαλητήρια συμπαράστασης και οι προγραμματισμένες συνελεύσεις των τοπικών ΕΛΜΕ που θα αποφασίσουν την απεργία πρέπει να έχουν τη μεγαλύτερη δυνατή μαζικότητα. Μαζί τους οφείλει **να κινητοποιηθεί ολόκληρος ο εκπαιδευτικός κόσμος**, οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας, των ιδιωτικών σχολείων, οι αδιόριστοι. Τα πανεπιστήμια να ξαναπιάσουν το νήμα των συνελεύσεων, με τους φοιτητές, τα μέλη ΔΕΠ που χτυπιούνται από το σχέδιο «Αθηνά» και τους απολυμένους διοικητικούς στην

πρώτη γραμμή. Οι γονείς και οι μαθητές να ενεργοποιήσουν κάθε δυνατότητα συμπαράστασης μέσα από τους συλλόγους και τα συμβούλιά τους. Και όχι μόνο εκείνοι. Ο κόσμος της εργασίας πρέπει να κινητοποιηθεί, να βγουν ψηφίσματα σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε Εργατικό Κέντρο. Με αυτή τη συγκέντρωση δυνάμεων μπορούμε να κάνουμε την Παρασκευή, πρώτη μέρα των εξετάσεων, ημέρα γενικής πολιτικής απεργίας.

Αυτό θα πρέπει να γίνει **σε πείσμα των γενικών συνμοσπονδιών ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ**, που με το πρόσχημα ότι δεν περιμένουν μεγάλη συμμετοχή αρνούνται να κηρύξουν απεργία την Παρασκευή.

Και αυτό τη στιγμή που όλα αναδεικνύουν ακόμη πιο έντονα αυτό που φαινόταν από την αρχή. Στις σημερινές συνθήκες, **η μόνη νικηφόρα προοπτική των αγώνων βρίσκεται στη γενίκευσή τους**. Όσοι επεδίωξαν έναν αγώνα μικρούτσικο, μια μικρή διαπραγματευτική κόντρα με το υπουργείο Παιδείας για μικροαλλαγές, αλλά κι εκείνοι που επένδυσαν (ακόμη και με «αριστερή» φρασεολογία) στην ήττα, βρίσκονται σήμερα σοβαρά εκτεθειμένοι. Οι μαζικές γενικές συνελεύσεις των εκπαιδευτικών πρέπει να βαθύνουν και να διευρύνουν το περιεχόμενο του αγώνα τους, ώστε να γίνουν ο πυρήνας μιας νέας εργατικής αντεπίθεσης. Τώρα είναι η στιγμή να ξανατεθεί το ζήτημα του κατώτατου μισθού σε Δημόσιο και Ιδιωτικό τομέα, των γενικών συμβάσεων εργασίας και των απολύσεων, της Δημόσιας Ασφάλισης, της ουσιαστικής χρηματοδότησης Υγείας και Παιδείας και των μαζικών προσλήψεων. **Τώρα είναι η στιγμή της Ανατροπής!**

ΟΚΔΕ Σπάρτακος

ελληνικό τμήμα της 4ης Διεθνούς | www.okde.org